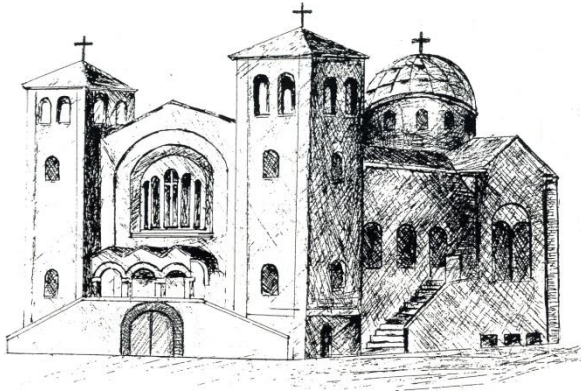

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, June 13, 2021
Fathers of the First Ecumenical Council

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἱερσέης
Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

For all other donations:

https://tithe.ly/give_new/www/#/tithe/give-one-time/305721?widget=1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ – 13 Ιουνίου, 2021

Αγ. 318 Πατέρων Α΄

8:30 π.μ. – 11:30 μ.μ. Όρθρος Θ. Λειτουργία

11:00 π.μ. – 8:00 μ.μ. Φεστιβάλ

Τρίτη – 15 Ιουνίου, 2021

Αμώς Προφήτης

9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Σάββατο – 19 Ιουνίου, 2021

Ψυχοσάββατο

9:00 π.μ. – 11:30 Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή – 20 Ιουνίου, 2021

Της Πεντηκοστής

Ημέρα του Πατέρα

8:30 π.μ. – 11:30 μ.μ. Όρθρος Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

SUNDAY – June 13, 2021

Fathers of the First Ecumenical Council

8:30 a.m. – 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

11:00 a.m. – 8:00 p.m. Festival

Tuesday – June 15, 2021

Amos the Prophet

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Saturday – June 19, 2021

Saturday of Souls

9:00 a.m. – 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

SUNDAY – June 20, 2021

Holy Pentecost

Father's Day

8:30 a.m. – 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode 4.

Daniel 3.26,27

Blessed are you, O Lord, the God of our fathers.

Verse: For you are just in all you have done.

The reading is from Acts of the Apostles 20:16-18, 28-36

IN THOSE DAYS, Paul had decided to sail past Ephesos, so that he might not have to spend time in Asia; for he was hastening to be at Jerusalem, if possible, on the day of Pentecost. And from Miletos he sent to Ephesos and called to him the elders of the church. And when they came to him, he said to them: "Take heed to yourselves and to all the flock, in which the Holy Spirit has made you overseers, to care for the church of God which he obtained with the blood of his own Son. I know that after my departure fierce wolves will come in among you, not sparing the flock; and from among your own selves will arise men speaking perverse things, to draw away the disciples after them. Therefore be alert, remembering that for three years I did not cease night or day to admonish every one with tears. And now I commend you to God and to the word of his grace, which is able to build you up and to give you the inheritance among all those who are sanctified. I coveted no one's silver or gold or apparel. You yourselves know that these hands ministered to my necessities, and to those who were with me. In all things I have shown you that by so toiling one must help the weak, remembering the words of the Lord Jesus, how he said, 'it is more blessed to give than to receive.' " And when he had spoken thus, he knelt down and prayed with them all.

Προκείμενον. Ήχος δ'.

Δαυιήλ 3.26-27

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πράξεις Ἀποστόλων 20:16-18, 28-36 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδεν γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς, προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεται ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. Αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεῦειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπεν, Μακάριόν ἐστιν μᾶλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείσ τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

The Gospel According to John 17:1-13

At that time, Jesus lifted up his eyes to heaven and said, "Father, the hour has come; glorify your Son that the Son may glorify you, since you have given him power over all flesh, to give eternal life to all whom you have given him. And this is eternal life, that they know you the only true God, and Jesus Christ whom you have sent. I glorified you on earth, having accomplished the work which you gave me to do; and now, Father, you glorify me in your own presence with the glory which I had with you before the world was made.

"I have manifested your name to the men whom you gave me out of the world; yours they were, and you gave them to me, and they have kept your word. Now they know that everything that you have given me is from you; for I have given them the words which you gave me, and they have received them and know in truth that I came from you; and they have believed that you did send me. I am praying for them; I am not praying for the world but for those whom you have given me, for they are mine; all mine are yours, and yours are mine, and I am glorified in them. And now I am no more in the world, but they are in the world, and I am coming to you. Holy Father, keep them in your name, which you have given me, that they may be one, even as we are one. While I was with them, I kept them in your name, which you have given me; I have guarded them, and none of them is lost but the son of perdition, that the scripture might be fulfilled. But now I am coming to you; and these things I speak in the world, that they may have my joy fulfilled in themselves."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ἰωάννην 17:1-13 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Commemoration of the Holy Fathers of the First Ecumenical Council

On the seventh Sunday of Pascha, we commemorate the holy God-bearing Fathers of the First Ecumenical Council.

The Commemoration of the First Ecumenical Council has been celebrated by the Church of Christ from ancient times. The Lord Jesus Christ left the Church a great promise, “I will build My Church, and the gates of hell shall not prevail against it” (Mt. 16:18). Although the Church of Christ on earth will pass through difficult struggles with the Enemy of salvation, it will emerge victorious. The holy martyrs bore witness to the truth of the Savior’s words, enduring suffering and death for confessing Christ, but the persecutor’s sword is shattered by the Cross of Christ.

Persecution of Christians ceased during the fourth century, but heresies arose within the Church itself. One of the most pernicious of these heresies was Arianism. Arius, a priest of Alexandria, was a man of immense pride and ambition. In denying the divine nature of Jesus Christ and His equality with God the Father, Arius falsely taught that the Savior is not consubstantial with the Father, but is only a created being.

A local Council, convened with Patriarch Alexander of Alexandria presiding, condemned the false teachings of Arius. However, Arius would not submit to the authority of the Church. He wrote to many bishops, denouncing the decrees of the local Council. He spread his false teaching throughout the East, receiving support from certain Eastern bishops.

Investigating these dissensions, the holy emperor Constantine (May 21) consulted Bishop Hosius of Cordova (Aug. 27), who assured him that the heresy of Arius was directed against the most fundamental dogma of Christ’s Church, and so he decided to convene an Ecumenical Council. In the year 325, 318 bishops representing Christian Churches from various lands gathered together at Nicea.

Among the assembled bishops were many confessors who had suffered during the persecutions, and who bore the marks of torture upon their bodies. Also participating in the Council were several great luminaries of the Church: Saint Nicholas, Archbishop of Myra in Lycia (December 6 and May 9), Saint Spyridon, Bishop of Tremithos (December 12), and others venerated by the Church as holy Fathers.

With Patriarch Alexander of Alexandria came his deacon, Athanasius [who later became Patriarch of Alexandria (May 2 and January 18)]. He is called “the Great,” for he was a zealous champion for the purity of Orthodoxy. In the Sixth Ode of the Canon for today’s Feast, he is referred to as “the thirteenth Apostle.”

The emperor Constantine presided over the sessions of the Council. In his speech, responding to the welcome by Bishop Eusebius of Caesarea, he said, “God has helped me cast down the impious might of the persecutors, but more distressful for me than any blood spilled in battle is for a soldier, is the internal strife in the Church of God, for it is more ruinous.”

Arius, with seventeen bishops among his supporters, remained arrogant, but his teaching was repudiated and he was excommunicated from the Church. In his speech, the holy deacon Athanasius conclusively refuted the blasphemous opinions of Arius. The heresiarch Arius is depicted in iconography sitting on Satan’s knees, or in the mouth of the Beast of the Deep (Rev. 13).

The Fathers of the Council declined to accept a Symbol of Faith (Creed) proposed by the Arians. Instead, they affirmed the Orthodox Symbol of Faith. Saint Constantine asked the Council to insert into the text of the Symbol of Faith the word “consubstantial,” which he had heard in the speeches of the bishops. The Fathers of the Council unanimously accepted this suggestion.

In the Nicene Creed, the holy Fathers set forth and confirmed the Apostolic teachings about Christ’s divine nature. The heresy of Arius was exposed and repudiated as an error of haughty reason. After

resolving this chief dogmatic question, the Council also issued Twelve Canons on questions of churchly administration and discipline. Also decided was the date for the celebration of Holy Pascha. By decision of the Council, Holy Pascha should not be celebrated by Christians on the same day with the Jewish Passover, but on the first Sunday after the first full moon of the vernal equinox (which occurred on March 22 in 325).

The First Ecumenical Council is also commemorated on May 29.

Αγάπη – Κυριακή των αγίων Πατέρων της Α’ Οικουμενικής Συνόδου

Η υπέροχη σημερινή ευαγγελική περικοπή (Ιω. 17.1-13) αποτελεί το πρώτο μισό της λεγομένης «αρχιερατικής προσευχής» του Ιησού. Ονομάστηκε έτσι επειδή ο Χριστός με την προσευχή αυτή λίγο προ του Πάθους Του, αρχίζει να παρουσιάζεται ως αρχιερέυς, δηλαδή μεσίτης Θεού και ανθρώπων, όπως ήσαν οι αρχιερείς των Εβραίων.

Για ποιο λόγο η Εκκλησία άραγε την όρισε να διαβάζεται στη μνήμη των Πατέρων που συγκρότησαν την Α' εν Νικαία Οικουμενική Σύνοδο;

Ίσως γιατί οι περισσότεροι από τους συνέδρους ήσαν αρχιερείς, μα πιθανότερο γιατί η προσευχή αναφέρεται στη σύμπνοια των οπαδών του Κυρίου, που ύψιστη έκφραση και έκφρασή της είναι οι Σύνοδοι. Άλλωστε οι Σύνοδοι διατύπωσαν και αποκρυστάλλωσαν τα δόγματα, και κυρίως το Χριστολογικό και Τριαδολογικό, που εκθέτει περιεκτικά ο Κύριος στο σημερινό ανάγνωσμα.

Θα ήταν επίκαιρο να μιλούσαμε για το πολίτευμα της Εκκλησίας. Μα ο λόγος σήμερα ας οικοδομηθεί πάνω σε άλλο θεμέλιο, επίκαιρο και σήμερα και πάντοτε και αιώνια: αγάπη! Τη ζητάει ο Σωτήρας· ζητάει «ίνα ώσιν εν» οι δικοί Του, καθώς είναι ένα Αυτός με τον Πατέρα.

«Ο Θεός αγάπη εστίν»· ένας από τους λίγους ορισμούς του θείου, που τον οφείλουμε στον ηγαπημένο μαθητή του Κυρίου μας, τον επιστήθιο φίλο Του ευαγγελιστή Ιωάννη, που κατέγραψε και μας παρέδωσε επίσης την αρχιερατική προσευχή Του. Ανέπεσε στο στήθος Του κατά τον Μυστικό Δείπνο (Ιω. 13.25) και έτσι ανείλκυσε το βάθος των δογμάτων.

Μα και στο δεύτερο μόλις βιβλίο των Γραφών σκιαγραφείται η θεότης με τρόπο που μας παρέχει έναν από τους πρώτους χαρακτηρισμούς Της. Ενώ δηλαδή ο Μωυσής βρισκόταν πάνω στο Σινά και παραλάμβανε τον Νόμο από τον Ύψιστο, «κατέβηκε ο Κύριος μέσα σε σύννεφο ... Και πέρασε ο Κύριος από μπροστά του και [μια φωνή] κάλεσε: Ο Κύριος ο Θεός είναι οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος» (Εξ. 34.4-6).

«Ίνα ώσιν εν καθώς ημείς» και «Ο Θεός αγάπη εστίν»: δυο επωδοί σε κάθε συζήτηση περί αγάπης και συνάμα βάσεις του Τριαδολογικού και του σωτηριολογικού δόγματος.

Η σχέση του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος είναι σχέση αγαπητική. Εκείνο το «καθώς» –«καθώς ημείς»– εκφράζει φοβερό λόγο. Το ζητούμενο δεν είναι μια κάποια ενότητα, κάτι το επιφανειακό και περιστασιακό ίσως, αλλά ένωση βαθιά και μόνιμη των ψυχών μας. Μας τρομάζει το ύψος στο οποίο τίθενται τα πράγματα· ζαλιζόμαστε. Ωραίο σαν θέμα, αλλά στην πράξη τι γίνεται;

Πράγματι, μια τέτοια τελειότητα αγάπης είναι ίνδαλμα άπιαστο για μας. Δεν υφίσταται πλήρης αντιστοιχία της στην εσωτερική σχέση της Αγίας Τριάδος με την αγαπητική σχέση των ανθρώπων. Στην πρώτη περίπτωση έχουμε την «περιχώρηση» των τριών Προσώπων, Πατρός, Υιού και Πνεύματος· ολοσχερή ταύτιση, χωρίς όμως σύγχυση και ανάμειξη των Υποστάσεων. Πρόκειται για μυστήριο.

Στη δική μας αγάπη όσο και αν τα άτομα ενώνονται, ποτέ δεν είναι δυνατό να αναταθούν στην απρόσιτη κατάσταση της Αγίας Τριάδος. Παρά ταύτα ο Χριστός δείχνει τον ανέφικτο στόχο, για να μας υποδαυλίσει τον ζήλο να επιδιώξουμε να προσπελάσουμε όσο γίνεται κοντύτερα. Γι' αυτό παραλληλίζει την ευκαία σχέση των λατρευτών Του με εκείνη την υπαρκτή της Τριαδικής θεότητας.

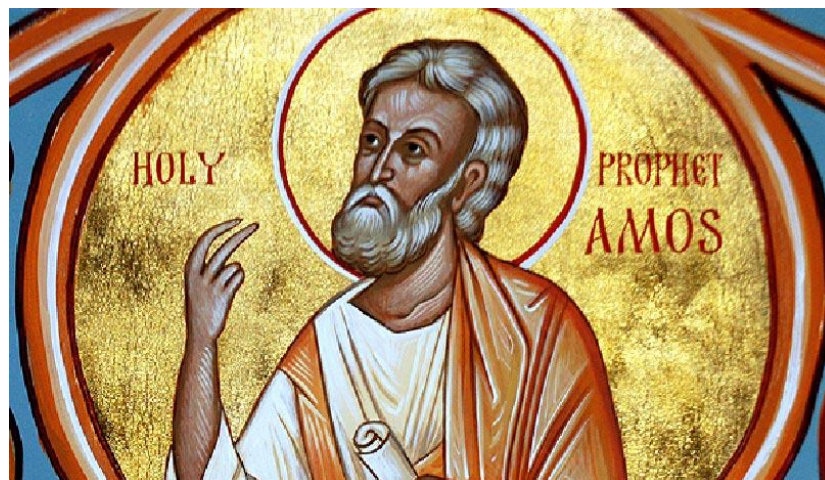
Ίλιγγιούμε! Μας ζητείται η αγάπη στον απόλυτο βαθμό της. Κοινωνία οριζόντια στην Αγία Τριάδα – κοινωνία οριζόντια και σε όλο το πλάτος της Εκκλησίας. Είμαστε παιδιά του ενός Πατέρα, άρα είμαστε αδέρφια ισότιμα μεταξύ μας. «Εν Πνεύμα ... εις Κύριος, μία πίστις, εν βάπτισμα· εις Θεός και πατήρ πάντων», τονίζει ο Παύλος (Εφ. 4.4-6).

Αφετέρου η βαθειά και ειλικρινής αγάπη συνιστά την κάθετη διάσταση της αδελφότητας, κάπως αντίστοιχα με την κάθετη σχέση των θείων Προσώπων.

Μα σε τέτοιο εύρος και σε τέτοιο βάθος κανείς δεν ισχύει ν' ανταποκριθεί κοινωνικά! Δεν μένει παρά όλοι από κοινού να καταθέσουν ό,τι διαθέτουν ξεχωριστά. Έτσι το περίσσευμα του ενός καλύπτει το υστέρημα του άλλου τώρα, αν δε άλλοτε χρειασθεί, θα συμβεί το αντίστροφο. Με τέτοια τακτική επιτυγχάνεται θεάρεστη κοινωνία και ισότητα (πρβ. Β' Κορ. 8.13-14), μέθεξη πνευματική και υλική.

Σήμερα λ.χ. που παρεξέκλινε οζύθυμα ο αδελφός μου, θα τον καλύψω με την πραότητά μου εγώ. Αύριο που θα παρεκτραπώ εγώ, θα με σηκώσει εκείνος. «Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε, και ούτως αναπληρώσατε τον νόμον του Χριστού» (Γαλ. 6.2). Έτσι έστω και συλλογικά, αλληλοσυμπληρούμενοι, ανεβαίνουμε τις βαθμίδες της αγάπης.

Επιπρόσθετα η αγάπη αναφορικά με τη θεότητα δεν εκφράζεται μόνο στην ενδοτριαδική σχέση, αλλά και στην «εξωτριαδική» σχέση, δηλαδή στην επαφή της με την κτιστή φύση, που κορυφαία εκδήλωσή της ήταν η αποστολή του Λόγου. Η εν Χριστώ σωτηρία σχεδιάσθηκε και πραγματοποιήθηκε από την αγάπη πάλι του Θεού προς το πλάσμα Του. «Ούτω γαρ ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ' έχη ζωήν αιώνιον» (Ιω. 3.16).

Ο Προφήτης Αμός καταγόταν από την πόλη Θεκουέ της Ιουδαίας, η οποία βρισκόταν νοτιοανατολικά της Βηθλεέμ, και άκμασε στην ιερή πόλη Βαιθήλ, κοντά στη Σαμάρεια, κατά τους χρόνους του βασιλέως του Ισραήλ Ιεροβοάμ Β' (784 – 746 π.Χ.). Ήταν βοσκός και καλλιεργητής συκομορέων και από την εργασία αυτή κλήθηκε απ' ευθείας υπό του Θεού στο προφητικό αξίωμα, όπως ο ίδιος αναφέρει στο ομώνυμο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης: «Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἦ αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα· καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος ἐκ τῶν προβάτων καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· βάδιζε προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ». Αναδείχθηκε έτσι ένας από τους σπουδαιότερους ελάσσονες Προφῆτες. Στηλίτευσε την ηθική και θρησκευτική κατάπτωση του Ισραήλ, καλούσε το λαό σε μετάνοια και προφήτευσε την επικείμενη κρίση και αιχμαλωσία του. Αν και στερούνταν μόρφωσης, διακρινόταν για την

πρωτοτυπία, τη φυσικότητα, τη δύναμη και ευρυθμία του λόγου, το πλήθος των εικόνων και το ποιητικό κάλλος του έργου του. Ένεκα του σφοδρού ελέγχου και των ζοφερών λόγων του περί της τύχης του Ισραήλ, εξήγειρε εναντίον του την ιερατική τάξη, ώστε ο αρχιερέας της Βαιθήλ Αμασίας ζήτησε από το βασιλέα Ιεροβοάμ την αποπομπή του Αμώς στο βασίλειο του Ιούδα διαβάλλοντάς τον ως δημεγέρτη και ταραχοποιό. Σε απάντηση της πράξης αυτής, ο Αμώς προανήγγειλε τον όλεθρο της οικογένειας του Αμασίου. Τότε, λέγεται σύμφωνα με μεταγενέστερη παραδόση, ότι ο εξαγριωθείς υιός του Αμασίου Οζίας χτύπησε με ρόπαλο τον Προφήτη Αμώς και τον άφησε ημιθανή και όταν τον μετέφεραν στη γενέτειρα του Θεκουέ, μετά από δυο ημέρες πέθανε. Να σημειώσουμε τέλος, ότι ο προφήτης Αμώς ήταν πατέρας του προφήτη Ησαΐα.

Amos (prophet)

Before becoming a [prophet](#), Amos was a sheep herder and a [sycamore fig](#) farmer.^[2] His prior professions and his claim "I am not a prophet nor a son of a prophet" ([7:14](#)) indicate that Amos was not from the school of prophets, which Amos claims makes him a true prophet. Amos' declaration marks a turning-point in the development of Old Testament prophecy. It is not mere chance that [Hosea](#), [Isaiah](#), [Jeremiah](#), [Ezekiel](#), and almost all of the prophets given significant coverage in the Hebrew Bible, give first of all the story of their special calling. All of them seek to protest against the

suspicion that they are professional prophets, because the latter discredited themselves by flattering national vanities and ignoring the misdeeds of prominent men.^[3]

The Bible speaks of his prophecies concluding around 762, two years before [the earthquake](#) that is spoken of in [Amos 1:1](#), "...two years before the earthquake."^[4] The [prophet Zechariah](#) was likely alluding to this same earthquake several centuries later: [Zechariah 14:5](#), "And you shall flee as you fled from the earthquake in the days of Uzziah, King of Judah."^[4] Though he came from the southern [kingdom of Judah](#), Amos aimed his prophetic message at the northern [kingdom of Israel](#), particularly the cities of [Samaria](#) and [Bethel](#).^[5] Jeroboam II (c. 781–741 BC), ruler of the Northern kingdom, had rapidly conquered Syria, Moab, and Ammon, and thereby extended his dominions from the source of the [Orontes](#) on the north to the Dead Sea on the south. The whole northern empire had enjoyed a long period of peace and security marked by a revival of artistic and commercial development. Social corruption and the oppression of the poor and helpless were prevalent. Others, carried away by the free association with heathen peoples which resulted from conquest or commercial contact, went so far as to fuse with the Lord's worship that of pagan deities.^[6]

Amos is the first of the prophets to write down the messages he has received. He has always been admired for the purity of his language, his beauty of diction, and his poetic art. In all these respects he is Isaiah's spiritual progenitor.^[3] What we know of Amos derives solely

from the book that he himself authored.^[7] This makes it hard to know who the historical Amos truly was.

Amos felt himself called to preach in Bethel, where there was a royal sanctuary (7:13), and there to announce the fall of the reigning dynasty and of the northern kingdom. But he is denounced by the head priest Amaziah to King Jeroboam II and is advised to leave the kingdom. There is no reason to doubt that he was actually forced to leave the northern kingdom and to return to his native country. Being thus prevented from bringing his message to an end, and from reaching the ear of those to whom he was sent, he wrote instead. If they could not hear his messages, they could read them, and if his contemporaries refused to do so, following generations might still profit by them. No earlier instance of a literary prophet is known; but the example he gave was followed by others in an almost unbroken succession. It cannot be proved that [Hosea](#) knew the book of Amos, though there is no reason to doubt that he was acquainted with the latter's work and experiences. It is certain that Isaiah knew his book, for he follows and even imitates him in his early speeches (compare [Amos 5:21–24](#), [4:6ff](#), [5:18](#) with [Isaiah 1:11–15](#); [Amos 4:7ff](#) with [Isaiah 9:7ff](#), [3:12](#)). Cheyne concludes that Amos wrote the record of his prophetic work at Jerusalem, after his expulsion from the northern kingdom, and that he committed it to a circle of faithful followers residing there.^[3] The apocryphal work *The Lives of the Prophets* records that Amos was killed by the son of [Amaziah](#), priest of [Bethel](#). It further states that Amos had made his way back to his homeland before he died, and then was buried there.

Saturday of Souls before Holy Pentecost

On the Saturday before Pentecost we commemorate all departed pious Christians, with the idea that the occasion of the coming of the Holy Spirit not only consists of the economy of the salvation of man, but that the departed also participate in this salvation. Therefore, the Holy Church, sending up prayers on Pentecost for the enlivening of all the living through the Holy Spirit, petitions for grace of the Holy Spirit also for the departed, which they were granted while they were still living, and was the source of eternal blessedness, because 'all souls are enlivened through the Holy Spirit.' The Holy Church appeals to us, 'Let all of us pray to Christ, today as we remember the dead of all ages': 'Your servants who rest in Your courtyard, and in the bosom of Abraham, from Adam even until today who have chastely served You, fathers, and our brothers, friends, together with relatives', 'forefathers, grandfathers, and great-grandfathers, from the first and even up to the last', every rank and generation', 'kings, priests, bishops, monks and novices', 'husbands together with wives', 'those departed at sea, or on land, or in the rivers, wells, or lakes, or in the trenches', 'in the mountains, on travel', 'in the deserts, or in the cities', and 'any place', 'in vain pursuits, cut in half by lightning, both from deathly abomination, and any wound', 'dying from Divine foreboding, all mortal thunder sent down from Heaven, the cracking of the earth, the rising storms of the sea', 'to be carried away by hailstones, snow and increased clouds, or killed by a brick, or covered over with earth', 'unexpected death of the pious, and from every stream of fallen trees, iron, or rocks', 'was food for an animal, either birds, or reptiles', 'who died from poisonous bites by the enwrapping of snakes, from being trampled by horses, from strangling and hanging by the simple-

hearted', 'who You have allowed, O Lord, to die from a sudden unexpected fall', 'all who repose, O Lord, piously repose', 'Our Savior, deliver all the faithful departed from the ever burning fire and the never ending darkness, the gnashing of teeth, and the unending torment of worms, and every torture', 'Arise on the Last Day with glory', 'grant me Your heavenly Kingdom'.

**Το Σάββατο πριν από την Κυριακή της Πεντηκοστής, λέγεται –
«Σάββατο των Ψυχών» ή Ψυχοσάββατο.**

Αυτό το Ψυχοσάββατο, είναι το δεύτερο από τα δύο Ψυχοσάββατα του έτους. Το πρώτο Ψυχοσάββατο επιτελείται το Σάββατο πριν από την Κυριακή της Απόκριω. Ο λόγος που το καθιέρωσε η Εκκλησία μας, παρ' ότι κάθε Σάββατο είναι αφιερωμένο στους κεκοιμημένους, είναι ο εξής: Επειδή πολλοί κατά καιρούς απέθαναν μικροί ή στην ξενιτιά ή στη θάλασσα ή στα όρη και τους κρημνούς ή και μερικοί, λόγω πτώχειας, δεν αξιώθηκαν των διατεταγμένων μνημοσυνών, «οι θείοι Πατέρες φιλανθρώπως κινούμενοι θέσπισαν το μνημόσυνο αυτό υπέρ πάντων των άπ' αιώνος εύσεβώς τελευτησάντων Χριστιανών». Το Ψυχοσάββατο της Πεντηκοστής λέγεται και του Ρουσαλιού, επειδή έλκει την καταγωγή του από τη ρωμαϊκή γιορτή των Ρουσαλίων ή Ροζαλίων. Είναι η ημέρα, που σύμφωνα με τη λαϊκή δοξασία, οι ψυχές επιστρέφουν στον Κάτω Κόσμο, αφού κατά τη διάρκεια της πασχαλινής περιόδου κυκλοφορούσαν ελεύθερα πάνω στη γη. Τη θλίψη των ψυχών, αλλά και των οικείων τους, εκφράζει το δίστιχο:
Όλα τα Σάββατα να παν, να παν και να γυρίσουν
Το Σάββατο του Ρουσαλιού να πάει, να μην γυρίσει.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website Sunday of
St. Gregory Palamas

Visit our website: www.AscensionFairview.org
Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
SUNDAY, June 13, 2021
Fathers of the First Ecumenical Council
ΚΥΡΙΑΚΗ, 13 Ιουνίου, 2021
Αγ. 318 Πατέρων Α'

SACRAMENTS – ΜΥΣΤΗΡΙΑ

2:30 p.m. Baptism

M/M Elias Pappas